

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.169 van 9 juni 1998
in de zaak A. 74.766/XII-857.**

In zake : Erik DE MAEYER,
wonende te KRUIBEKE,
Eyckensbeekstraat 28

tegen :

de gemeente KRUIBEKE.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Erik DE MAYER op 23 juni 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 10 maart 1997 van de gemeenteraad van Kruibeke, houdende bevordering van Bernard DE SITTER tot eerste sergeant bij de gemeentelijke brandweerdienst;

Gelet op de kennisgeving van de ontstentenis van een memorie van antwoord aan de verzoekende partij op 3 november 1997;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur B. THIJS, op grond van artikel 14bis, § 1, van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 27 februari 1998 houdende bevel tot neerlegging van dat verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 21 april 1998;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker;

Gehoord het advies van Auditeur B. THIJS;

Gelet op artikel 21, tweede lid, en
titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van
State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij de voormelde kennis-
geving van de ontstentenis van de memorie van antwoord
aan de verzoekende partij de hoofdgriffier melding heeft
gemaakt van voornoemd artikel 21, tweede lid;

Overwegende dat de verzoekende partij binnen
de termijn van zestig dagen, bepaald in artikel 7 van
het besluit van de regent van 23 augustus 1948, geen
toelichtende memorie aan de griffie heeft toegestuurd;
dat derhalve krachtens voormeld artikel 21, tweede lid,
vastgesteld lijkt te moeten worden dat het vereiste
belang ontbreekt om de gevorderde vernietiging te ver-
krijgen;

Overwegende dat verzoeker zich verzet tegen
het trekken van die conclusie; dat zijn betoog als volgt
kan worden samengevat : bij de kennisgeving van de
ontstentenis van een memorie van antwoord heeft de
griffie van de Raad van State hem gewezen op de termijn
waarbinnen hij een "toelichtende" memorie kon sturen;
meergenoemd artikel 21, tweede lid, van de wetten op de
Raad van State heeft het echter over een "aanvullende"
memorie; welnu, zoals blijkt uit het "Van Dale - Groot
Woordenboek der Nederlandse Taal" hebben de begrippen
"toelichtend" en "aanvullend" niet dezelfde inhoud;
reden om een "toelichtende" memorie in te sturen had hij
niet; en het niet sturen van een toelichtende memorie

kan onmogelijk in strijd zijn met bovengenoemd artikel 21, tweede lid, want daar is sprake van een "aanvullende" memorie; op zijn minst geeft het gebruik van de term "toelichtende" terwijl in artikel 21, tweede lid, "aanvullende" staat, aanleiding tot twijfel en verwarring, en bij twijfel en verwarring moet het voordeel aan de rechtzoekende worden toegekend;

Overwegende dat in de brief waarbij de griffie verzoeker heeft meegedeeld dat de verwerende partij geen memorie van antwoord heeft ingediend, zij verwezen heeft naar de artikelen 7 en 8 van het procedurereglement krachtens welke bepalingen "de verzoekende partij over een eenmalige niet verlengbare termijn van zestig dagen (beschikt) om aan de griffie een toelichtende memorie te sturen"; dat zij zodoende artikel 8 van het procedurereglement juist heeft geciteerd, want dat artikel heeft het over het vervangen van de memorie van wederantwoord door een "toelichtende" memorie;

Overwegende dat op de keerzijde van haar brief de griffie artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals het gewijzigd is bij artikel 13 van de wet van 6 augustus 1996, woordelijk heeft gereproduceerd : "Wanneer de verzoekende partij de termijnen voor het toesturen van de memorie van wederantwoord of van de aanvullende memorie niet eerbiedigt, doet de afdeling ... uitspraak ... waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld";

Overwegende dat de griffie dus enerzijds artikel 8 van het procedurereglement met de term "toelichtende" en anderzijds artikel 21, tweede lid, van de Raad-van-State-wetten met de term "aanvullende" exact heeft weergegeven;

Overwegende dat in de Franse versie van beide teksten telkens hetzelfde adjectief wordt gebezigd, het adjectief "ampliatif"; dat die Franse versie het inderdaad telkens heeft over een "mémoire ampliatif";

Overwegende dat er geen twijfel over bestaat dat zowel met "aanvullende memorie" als met "toelichtende memorie" wordt bedoeld op het ene procedurestuk dat in de Franse teksten met de ene benaming "mémoire ampliatif" wordt aangeduid;

Overwegende echter dat het niet zonder meer uitgesloten kan worden geacht dat het niet voor iedere verzoeker zo maar evident is dat de tweevoudige Nederlandse benaming aan een en hetzelfde procedurestuk gegeven is; dat de griffie verzoeker gewezen heeft op de termijn waarover hij beschikte om krachtens de artikelen 7 en 8 van het procedurereglement een "toelichtende memorie" toe te sturen; dat zij hem ook verwees naar het gevolg dat artikel 21, tweede lid, van de Raad van State-wetten verbindt aan het niet tijdig toesturen van een "aanvullende memorie", te weten een arrest houdende vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang; dat taalkundig beschouwd verzoeker kon denken dat, daar hij alleen was uitgenodigd om desgewenst een "toelichtende memorie" in te dienen, het gevolg verbonden aan het niet indienen van een "aanvullende memorie" zich niet kon voordoen; dat onder meer in zijn arrest nr. 62.486, DE VRIJ, van 10 oktober 1996 de Raad van State binnen het kader van artikel 21, tweede lid, van de Raad van State-wetten, het indienen van een toelichtende memorie heeft gekarakteriseerd als het geven van een formele blijk van gebleven belangstelling; dat het gevolg verbonden aan het niet geven van die blijk zich echter maar kan realiseren als, overeenkomstig artikel 14bis, § 2, van het procedurereglement, de betrokkene gewezen is op de bepaling, artikel 21, tweede

lid, van de Raad van State-wetten, waarin dat gevolg wordt uitgedrukt; dat, wanneer door de dubbelzinnigheid van de regelgeving die boodschap bij een verzoeker niet duidelijk is overgekomen, -en te dezen is verzoeker niet volkomen ongeloofwaardig wanneer hij staande houdt dat ze niet is overgekomen- de genoemde wetsbepaling tegen hem geen uitwerking kan hebben,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Er is geen reden om met toepassing van artikel 14bis, § 1, van het procedurereglement het ontbreken van het vereiste belang vast te stellen.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

Het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met het afdoen van het onderzoek van de zaak.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negen juni 1900 achtennegtig,
door :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.